

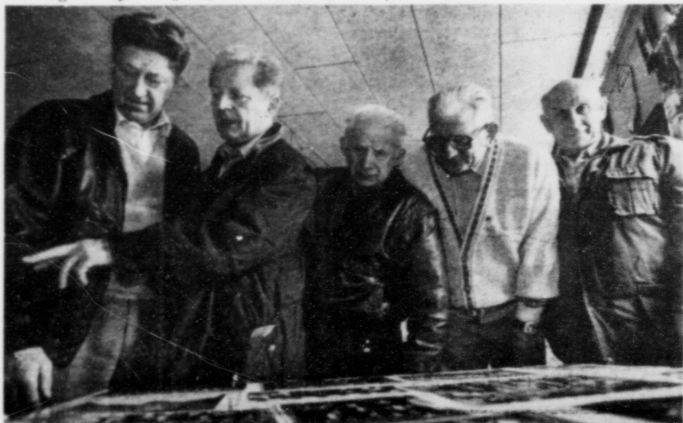

Her eru teir eldru B36'arnir, sum vóru til morgunmat í B36-hústinum hósðagin samlaðir.
Mynd: Kalmar Lindenskov

Eldri B36'arar til føðingardag

Gott lag var á fólki og nógv var at prátta um. Mynd: Kalmar

EYDUN KLAKKSTEIN

Hósðagin fylti Bóltfelagið B36 60 ár, og dagurin var sjálvandi hildin í snotiligu hølunum hjá felagnum.

Kl. 10.00 hósðmorgunin vóru teir eldri limirnir í felagnum bjóðaðir til morgunmat, og nógvir møttir.

Lagið var gott á fólki, og sum vera man var nógv at tosa um, bæði um felagið, gamlar dagar og annað.

Myndamaður okkara var til morgunmatin og tók nakrar myndir.

Seinni um dagin var mót-tøka í húsinum, og eisini tá vóru nógv fólk møtt.

Um kvøldið var opið hús, og allan dagin bjóðaði felagið kaffi og køkur, og óført var práttað.

Um vikuskiftið byrjar fótibólturin aftur av álvara, og nú kunnu B36'arnir aftur ganga í Gundadal og rópa á árstalsfelagið.

Óheld í óhappinum

Kollafjørður 10/3-96 at night

Útsýnið yvir býin, av 11. hædd, hetta seina várkvöld, hevði sikkurt fingið tey flestu av okkum at følt tað, sum um heimurin lá fyri fótum okkara; men Tom føldi einki. Hann mintist hvussu hann og Maria høvdu skeldast. Tað byrjaði faktiskt sum ein bagatell, men útvíklaði seg til róp og skeldan og endaði við, at hon hevði pakkað eina tasku og var farin.

Í eina viku hevði hann hvørki sæð ella hoyrt frá henni. Men so hevði hann, heilt tilvildarlíga, møtt henni og tey høvdu snakkað. Tað vil siga, hann hevði snakkað, ella bønnað. Hon hevði sagt, at tað vóru summi ting, sum hon var noydd at tonkja yvir, men um hon kom aftur, so skuldi hon ringja til hansara, mánaðkvøldið kl. tiggju. Men um hon ikki ringdi, so skuldi hann ikki rokna við at síggja hana aftur.

Klokkan var nú tiggju minuttir í ellivu og her tók ein maður eina avgerð. Hann tømde glasið, og fór út.

Í elevatorinum trýsti hann á tann ovasta knottin: Takið.

Uppi á takinum gjørdi hann skjótt av. Fór yvir til rekkverkið og uppum. Men so stóð hann og ívaðist.

– Skal, skal ikki, skal, skal ikki ...

Nei, hann vildi í øllum førum fyrst hava ein lítlan afturat. Hann vendi sær móti rekkverkinum, fyri at klúgva upp um aftur, men av eini ella aðrari orsök var hann áhalds-in og datt útav.

Á veg niður kom hann knappliga at hugsa um summartíðina, og tá hann fór fram við 11. hædd, hoyrði hann telefonina ringja.

By Johan Dalsgaard

Ymiskar myndir vóru lagdar fram í sambandi við morgunmatin, og tær høvdu stóran áhuga millum eldri limirnir.
Mynd: Kalmar